

ויקראו ויהיו נקראים דמיון ויהיו יחד אבן דמלכות רוב כסאותיה וכן כסות

אשר הוזה אלהים בי ויאמר פרעה אל יוסת לאה
אחיו הוריע אל הים את כל זאת אינכח וחס
כמדתך אתה תהיה על ביתי ועל פני ישראל עמי רח
הפסא אגדל ממני ויאמר פתחתי אל יוסת ראוי
נתתי אתך על כל ארץ מצרים ולמך פרעה את טבעת
מעל ידו ויהי אתה על יד יוסת וילכש אתו פגרי שיש
וישם רכב הזהב על צנארו וירכב אתו במרכבו
המשנה אשר לו ויסר אתו לפניו אמר ונתן אתו על
כל ארץ מצרים ויאמר פרעה אל יוסת אני פרעה
ובלעדיך לא יהיה איש את ידו ואת הגלגל בכל ארץ
מצרים ויקרא פרעה שם יוסת צפנת פענח
ויקראו את אסנת פת פוטי פרע כהן אן לאשה פ
ויקרא יוסת על ארץ מצרים ויוספת פז שלשים שנה
בעמדו לפני פרעה מלך מצרים ויניח יוסת מלפני
פרעה ויעברו בכל ארץ מצרים ויתעש הארץ נח
בשבע שנה השבע להמצרים ויקראו את כל אכל
שבע שנים אשר היו בארץ מצרים ויהיו אכל
פצרים אכל שדה העיר אשר סביבתיה נתו פתוחה
ויצפרי יוסת פז בחורל הים הרבה מאד עד כי חדר
לספר כי איז מספרו וליוסת ילד שני בנים בסתר
תבוא שנת הרעב אשר ילדה לו אסנת פת פוטי
פרע כהן אן ויקרא יוסת את שם הפגור מנשה
כי צשני אל הים את כל עמליו ואת כל בית אביו
ואת שם השני קרא אפרים כי הפגור אל הים
בארץ עניו ותכלנה שבע שנה השבע אשר היה

נמן וחסות אביו ז
איש נמן וחסות
שאורת לושיע א
כיוון יסק יתפרס
כל עמי עמי יהו על
ידך נעשים סיון
ושק ביתי וכוונשך
פר צפנת פענח
רוב הכסות שיהו
קורין לו חלק כסין
לשון שם המלכה
כמו ויגדל את כסיו
וכסותו עתה את
אמית יתק ויון על
פניו לשון עטרת
לשון עטרת הושיע
כמו ויחלק ענין בין
לגדולה בין לשפלות
על לשון עטרת עני
עטרת אהבה נביא
ושפלים ויוסי יתק
עמדת ענתה טבעת
המלך היא אזה לוי
שטתנה להיות שני
לגדולה בקד שיש
דבר השיבות הוא
באמצעות רבדי ענין
ועל שם שהיא רעון
בטבעת קחו יבד
וק רבדי ערס
רעפתי ערסי
וישפוט ובלשון
משנה מיון חוברין
שואבן על הרוב
טבעתה והיא
יניחה ביוספת
המשנה השניה
ההואספת העלולו
אבד סתגון דין
אז כח נולכח ידך
באשך ארני מן
כהשודתן יחז
רובן ולוין כרובין

פרעה ליוספת ודמעה יק על כל
ארעא דמצרים ויהו ענין פרעה
תכל עקמתה מעל ידיו ויהו
ותה על ידא דיוספת ואלו שפתי
לכשין דבאי ושם מנכח דהתא
על עתרה ואת כל שפתי דהתא
תעתיקתה ואת כל שפתי דהתא
בין אבא למלכא וימט ותהו על
ל ארעא דמצרים ואתמר פרעה
ליוספת אנת פרעה וכל שפתי
לאתרים צבר ותורה למחור
והו ויתרצה למרכב על סוסיה
ככל ארעא דמצרים ויהו אתמר
שום יוסת צפנת פענח ויהו ליה
יה אסנת פת פוטי פרע רפא
דאון לאה ובער יוסת שלים
על ארעא דמצרים ויוספת
פרעה ויהו שם פרעה
פרעה מלפני דמצרים ובער חס
מדרום פרעה ובער פת ארעא
דמצרים ובער שפתי דהתא
השבע שנים שבעא עבד
לארעא וכל שיש יתכל עבד
שבע שנה דהואה בארעא
דמצרים ויהו עבדא בסתורא
עבד חסל קריתו בסתורא
יהו מצה וכל שיש יוסת עבד
פגור מנשה סע לחרא צד
דפס מלמנו ארילת מצרין
ליוספת את הילד ומרין מצרין
לא עלה שמה דבנתא ביוספת
ליה אסנת פת פוטי פרע רפא
דאון ויקרא יוסת את שם
בנתא מנשה ארילת מנשה
כל עמליו ואת כל בית אביו
שום חנונת קרא אפרים ארילת
אפשו יו באתר שפתי
ושפתי שבע שנה שבע
בי הרה בארעא דמצרים ו

התבואה ולרוב ערכי חדל
לספר עד כי אשר חלוו הסופר
לספור והי זה מקרא קצר כי
יון וספר לפי שיון וספר
והריכוש אשר כל שון דהו וספר
תבא שנת הרעב שאדם וסור
לשואט וסות בשני רבין
שעל דמעה דיוספת ויהו על כל
יחל כד יבן הן יחסי ויהו על
כיון דהתא שואב ארעא וכל שיש
וכסותה וכל חסותה הן שיש ענין

פענח ופוט העמדת ויון לפענח
דיון ביקראו פוט פרע הוא פוט
וקראו שון פוט פרע על שם שפתי
והוא יון לפי שאת חסות וספר
זכר וקראו הארץ כנעון ויון
לשון עבד ולשון עשית וקראו
קורין על קורין על דהו ויון
אכל שדה העיר נתו שם שכל ארץ
ויון ופוט פוט פרע ונתק
בתבואה יעמר האקום וענין

ויצוין סתור יון פענח שונ
ונתן יותן ויון פרע שיש
בדו יכולת לצור גזרות על
ולסתי ווע נור שוא יוס
חיש את יון כל עבד שוא שותק
לא אע פרעה אן אהיה מלך
ובעדיך ון זו חנונת רחם א
אגדל מלך אלא שהועד לכס
לו כשעת מנעת העבדות ית
ידו ואת רגלו כסותו יענת

ודבי אנה דרש רב
יהודה בן דיוספת
אבד דהוסן שהיו
אב סתור ורד
בשנים יון לוסת
ס דיוספת ביע
חתי חסות וועות עליו
את חסותיו יון
אבד הוא לספר
שהכל יון נספין ויון